

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงาน
ตามแผนประชารัฐร่วมใจ
สร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคง ปลอดภัยยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐

สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม

สารบัญ

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคงปลอดภัย	๑
ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐	
ก. กรอบความคิดและเจตนารมณ์	๑
ข. สรุปแผนประชารัฐฯ ระยะที่ ๑ (เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๙) และจุดมุ่งเน้นระยะที่ ๒ (กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๕๙)	๑
ค. กลยุทธ์การดำเนินการขับเคลื่อนแผนประชารัฐฯ	๓
ง. การจัดระบบการอำนวยความสะดวก	๔
จ. การปฏิบัติการพื้นที่เป้าหมายตามแผนฯ	๑๑
หลักปฏิบัติหลักปฏิบัติ ๑๐ ประการในการควบคุมพื้นที่กับปัญหายาเสพติดในระดับอำเภอ/เขต	๑๔

แนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐

เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนประชารัฐร่วมใจสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาระบบ กลไก กระบวนการดำเนินงานจากช่วงระยะที่ผ่านมา และนำไปสู่การลดปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ และมีกรอบการปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกัน จึงกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนประชารัฐร่วมใจ สร้างหมู่บ้าน/ชุมชนมั่นคงปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ ดังนี้

ก. กรอบความคิดและเจตนารมณ์

กรอบความคิดและเจตนารมณ์การดำเนินงานตามแผน เป็นการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน มีเป้าหมายในการรักษาสภาพหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหาเสพติดให้มีความยั่งยืน หมู่บ้าน/ชุมชนที่มีสถานการณ์ปัญหาเสพติดให้สามารถลดระดับความรุนแรงลงหรือไม่มีปัญหา โดยมีอุดมการณ์สูงสุด คือ ชุมชนเป็นเจ้าของปัญหา หน่วยงานภาครัฐเป็นหน่วยงานส่งเสริมและสนับสนุน ชุมชนจึงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องทำความเข้าใจให้กับทุกฝ่าย สร้างจิตสำนึกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐและชุมชน ในทุกมาตรการให้ประสานสอดคล้องกัน

ข. สรุปแผนประจักษ์ฯ ระยะที่ ๑ (เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๙) และจุดมุ่งเน้นระยะที่ ๒ (กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๕๙)

๑. ด้านนโยบาย

๑.๑ ระยะที่ ๑ (เมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๙) ในด้านนโยบายมีความชัดเจนเป็นที่ประจักษ์ของหน่วยงานต่างๆ จนมีผลงานที่เป็นรูปธรรมอย่างมาก โดยเฉพาะงานด้านปราบปรามยาเสพติด

๑.๒ ระยะที่ ๒ (กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๕๙) ควรเน้นนโยบายต่อเนื่องและเน้นความตั้งใจของรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายที่ลงสู่หมู่บ้าน/ชุมชน สร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งมีคุณภาพ เน้นผลลัพธ์ (outcome)

๒. ด้านการอำนวยการ

๒.๑ ระยะที่ ๑ ระบบอำนวยการ ทั้งในระดับส่วนกลาง ระดับภาคและจังหวัด ยังไม่มีการจัดตั้งที่ชัดเจน ยังมีผลปฏิบัติไม่มาก ระบบอำนวยการ ยังไม่ส่งผลหรือสนับสนุนการปฏิบัติได้

๒.๒ ระยะที่ ๒ ควรเร่งรัดจัดตั้งระบบอำนวยการในทุกระดับทั้งส่วนกลาง ภาคและจังหวัด และให้มีกิจกรรมการประชุมตามห่วงโซาตามงาน ประมวลข้อปัญหาและข้อเสนอแนะทุกระดับ

๓. ด้านกลไกชุดประชารัฐอำเภอ/ตำบล

๓.๑ ระยะที่ ๑ การจัดตั้งชุดประชารัฐฯ ยังไม่ครบทุกพื้นที่และเน้นพัฒนาชุดประชารัฐในระดับจังหวัดและให้ชุดจังหวัดไปพัฒนาชุดในพื้นที่หรือตำบลต่อไป จากการประเมินขั้นต้น ถึงประสิทธิภาพของชุดระดับพื้นที่หลายชุดยังต้องมีการพัฒนาต่อเนื่อง

๓.๒ ระยะที่ ๒ เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพของชุดประชาชนฯ ให้มีคุณภาพ สร้างจำนวนชุดให้เหมาะสมเพียงพอในทุกพื้นที่ เสริมชุดที่อบรมแล้วให้มีคุณภาพ รวมทั้งให้ชุดประชาชนฯ มีเวลาปฏิบัติงานในพื้นที่ตามมาตรฐานที่วางไว้ให้เพียงพอ

๔. ด้านกลไกชุดปฏิบัติการอื่นๆ

๔.๑ ระยะที่ ๑ กลไกปราบปราม เข้าดำเนินการในหลายพื้นที่ แต่ในหลายพื้นที่ยังไม่ได้เข้าไปดำเนินการ ส่วนชุดตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ ยังไม่มีการจัดตั้งอย่างชัดเจน มีผลงานค่อนข้างน้อย

๔.๒ ระยะที่ ๒ ให้ประเมินชุดปราบปราม ที่มีบทบาทสนับสนุนพื้นที่ โดยพัฒนาและจัดระบบให้เข้าสนับสนุนในทุกพื้นที่ที่ร้องขอ รวมทั้งจัดให้มีชุดตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐในทุกภาค และดำเนินการให้มีผลเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่ที่มีการร้องเรียน

๕. ด้านการดำเนินการในหมู่บ้าน/ชุมชน

๕.๑ ระยะที่ ๑ ยังไม่ได้ดำเนินการครบทุกพื้นที่ที่กำหนด แต่ละจังหวัดมีการกำหนดพื้นที่นำร่อง ๑๐ หมู่บ้าน/ชุมชน และการดำเนินงานส่วนใหญ่จะเน้น ๙ ขั้นตอนเป็นหลัก มากกว่าเน้นผลลัพธ์ (outcome) ยังไม่ระบุชัดเจนถึงกิจกรรมต่อยอดสร้างความยั่งยืน แต่ในหลายพื้นที่ของการปฏิบัติการ สามารถค้นพบผู้ค้าผู้เสพ ได้จำนวนมาก เป็นพื้นฐานในการลดปัญหาเสพติดได้ในระยะต่อไป

๕.๒ ระยะที่ ๒ กำหนดพื้นที่ทั้ง ๘๑,๙๐๕ หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศเป็นเป้าหมาย กำหนดกลยุทธ์ แนวทางการดำเนินการต่อหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีสถานะปัญหาต่างกัน โดยเน้นการกำหนดแผนปฏิบัติการทุกระยะ เน้นเป้าหมายเชิงผลลัพธ์ (outcome) มากกว่ากระบวนการ ๙ ขั้นตอน การทำงานเน้นการสร้างกิจกรรมต่อยอดเพื่อความยั่งยืน รวมทั้ง กำหนดให้มีระบบการประเมินและรับรองสถานะพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อวัดผลเชิงคุณภาพอย่างแท้จริง อันเป็นการแก้ไขปัญหายั่งยืน

๖. ด้านการจัดสรรทรัพยากรแก้ไขปัญหา

๖.๑ ระยะที่ ๑ สำนักงาน ป.ป.ส. และบางจังหวัดจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมในการดำเนินงานด้านยาเสพติด ทำให้มีความพร้อมในการดำเนินงานมากขึ้น

๖.๒ ระยะที่ ๒ ต้องประเมินวิเคราะห์การสนับสนุนงบประมาณเพื่อให้การปฏิบัติสามารถดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง

๗. ด้านบทบาทของภาคชุมชนในแผนพระราชรัฐฯ

๗.๑ ระยะที่ ๑ บทบาทของภาคชุมชน ยังไม่ได้กำหนดอย่างชัดเจนว่า จะเข้ามามีส่วนร่วมในระดับใด ทำให้บทบาทของชุมชน จึงเป็นไปโดยธรรมชาติ ในบางพื้นที่มีภาคชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม บางพื้นที่ยังไม่ปรากฏ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทของภาคชุมชน จะขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นของเจ้าหน้าที่เป็นสำคัญ

๗.๒ ระยะที่ ๒ กำหนดบทบาทของภาคชุมชนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ให้ชุมชนเป็นเจ้าของปัญหา ไม่ใช่ผู้รับผล จากการแก้ปัญหา ให้ชุมชนเป็นส่วนประกอบในชุดประชาชนระดับตำบล เน้นการพัฒนาผู้นำชุมชนให้เป็นแกนสำคัญสร้างความยั่งยืน

๘. ด้านปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน

๘.๑ ระยะที่ ๑ เนื่องจากระยะเวลาจำกัด และต้องเตรียมการจัดตั้งและพัฒนาชุดประชารัฐฯ ต่างๆ ประกอบกับเป็นช่วงวันหยุดราชการต่อเนื่องหลายวัน ทำให้ระยะเวลาปฏิบัติในแผนไม่ถึง ๓ เดือนตามที่กำหนด ทำให้การดำเนินงานไม่คืบหน้าตามที่ควรจะเป็น

๘.๒ ระยะที่ ๒ เป็นช่วงของการทำประชาคมตีรับรัฐธรรมนูญ ทำให้ชุดประชารัฐฯ ระดับพื้นที่จำนวนไม่น้อยต้องเป็นวิทยากรระดับต่างๆ อธิบายรัฐธรรมนูญ ทำให้ช่วงเวลาของการปฏิบัติงานยาเสพติดต้องชะลอไปบางส่วน

ค. กลยุทธ์การดำเนินการขับเคลื่อนแผนประชารัฐฯ

เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนประชารัฐฯ มีกระบวนการที่เป็นระบบเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงให้มีการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

๑. ขับเคลื่อนทั้ง ๘๑,๙๐๕ หมู่บ้าน/ชุมชน ตามสภาพปัญหาเป็นจริง โดยแบ่งเป็น

๑.๑ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหายาเสพติด ไม่มีทั้งผู้ค้า ผู้เสพในหมู่บ้าน/ชุมชน

๑.๒ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดระดับต่างๆ มีผู้ค้าหรือผู้เสพในระดับต่างๆ กัน

๑.๓ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดในระดับรุนแรงมากหรือยังเป็นวิกฤติของหมู่บ้าน/ชุมชน แห่งนั้นที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยเวลาอันสั้น

ทั้งนี้ ให้ใช้ฐานข้อมูลที่มีอยู่ พิสูจน์สถานะของพื้นที่ในเบื้องต้น เพื่อกำหนดกลยุทธ์การแก้ไขปัญหาให้สอดคล้อง

๒. ยึดหลักต่างสถานะพื้นที่ ต่างกลยุทธ์ ภายใต้กลยุทธ์ขยายหมู่บ้าน/ชุมชนไม่มีปัญหาเพิ่มขึ้น ลดหมู่บ้าน/ชุมชนมีปัญหาน้อยลงตามลำดับ

๒.๑ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหายาเสพติดให้ใช้กลยุทธ์สร้างหมู่บ้านป้องกัน มีกิจกรรมป้องกันดำเนินการ

๒.๒ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดระดับต่างๆ ให้ใช้กลยุทธ์แก้ไขปัญหา มีกิจกรรมต่อผู้ค้า ผู้เสพกลุ่มเสี่ยงตามสภาพที่เป็นจริง

๒.๓ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดในระดับรุนแรงมากหรือยังเป็นวิกฤติของหมู่บ้าน/ชุมชน ให้ใช้กลยุทธ์สำหรับการแก้ไขปัญหา ในพื้นที่รุนแรงโดยเฉพาะ

๓. ขับเคลื่อนเป็น ๖ ระยะ แต่ละระยะมีจุดเน้นหลัก โดยแต่ละระยะมีกำหนด ๓ เดือน รวมเป็น ๑๘ เดือน ได้แก่

๑) ระยะที่ ๑ ช่วงเมษายน - มิถุนายน ๒๕๕๙

๒) ระยะที่ ๒ ช่วงกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๕๙

๓) ระยะที่ ๓ ช่วงตุลาคม - ธันวาคม ๒๕๕๙

๔) ระยะที่ ๔ ช่วงมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๐

๕) ระยะที่ ๕ ช่วงเมษายน - มิถุนายน ๒๕๖๐

๖) ระยะที่ ๖ ช่วงกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๐

ทุกระยะจะมีการสรุปผลความคืบหน้าและกำหนดการขับเคลื่อนในระยะต่อไป เพื่อให้กระบวนการทั้งหมดมีเอกภาพ

๔. ยึดหลักผลลัพธ์ (outcome) เป็นเป้าหมายหลัก ไม่ยึด ๙ ขั้นตอน ให้เน้นผลลัพธ์ (outcome) ของหมู่บ้าน/ชุมชน คือ ในหมู่บ้าน/ชุมชน ต้องไม่มีผู้ค้า ไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้เสพได้รับการบำบัด มีระบบป้องกันทั้ง ๓ กลุ่ม (หมู่บ้าน โรงเรียน โรงงาน/ถ้ามี) โดยให้ถือว่า ๙ ขั้นตอนเป็นแค่แนวทางปฏิบัติหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่เป้าหมายการดำเนินงาน

๕. ยึดหมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งเป็นประชารัฐ ภาครัฐเป็นหน่วยสนับสนุน แผนประชารัฐฯ จะต้องให้หมู่บ้าน/ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญ หมู่บ้าน/ชุมชนเป็นเจ้าของปัญหา ภาครัฐแสดงบทบาทสนับสนุนภาคชุมชน ไม่ใช่เป็นการดำเนินงานของภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งไม่ถือว่าเป็นเจตนารมณ์ของประชารัฐอย่างแท้จริง จึงต้องมีกิจกรรมของชุมชนอย่างชัดเจน

ง. การจัดระบบการอำนวยการ

เพื่อให้เป็นไปตามกรอบแนวทางข้างต้น จึงกำหนดให้มีระบบการอำนวยการแผนประชารัฐฯ ทั้งในส่วนกลาง ระดับภาค ระดับพื้นที่จังหวัด/กรุงเทพมหานคร ดังนี้

๑. สร้างระบบอำนวยการแผนประชารัฐฯ ทุกระดับ เป็นกลไกควบคุมการปฏิบัติ โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ การอำนวยการในส่วนกลาง โดย

๑.๑.๑ ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ (ศอ.ปส.) เป็นกลไกบริหารแผนประชารัฐฯ มีบทบาทในการควบคุมสั่งการ บริหารแผน ฯลฯ ทุกไตรมาสหรือที่สำคัญ

๑.๑.๒ ให้มีคณะอำนวยการบริหารแผนส่วนกลาง ประกอบด้วย ๖ หน่วยงานสำคัญ ได้แก่ รองปลัดกระทรวงมหาดไทย รองอธิบดีกรมการปกครอง ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ รองผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการ ป.ป.ส. และรองเลขาธิการ ป.ป.ส. ฯลฯ เป็นคณะอำนวยการบริหารแผน มีบทบาทในการสั่งการ กำกับ ติดตามการดำเนินการ ในระดับพื้นที่ และนำเสนอต่อ ผอ.ศอ.ปส. ในเรื่องสำคัญ โดยให้ คณะอำนวยการบริหารส่วนกลาง มีการประชุมหารือกันทุก ๑๐ หรือ ๑๕ วัน ตามที่เห็นสมควรในช่วงระยะที่ ๒ (กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๕๙)

๑.๑.๓ ให้ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงาน ป.ป.ส. (ศปก.ป.ป.ส.) เป็น ศูนย์ปฏิบัติการแผนประชารัฐฯ (ศปก.ป.ร.) มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ได้รับมอบหมาย และเวรอำนวยการ ศปก.ประจำวัน ปฏิบัติหน้าที่เฝ้าระวังประชารัฐฯ ปฏิบัติหน้าที่ในการติดตามการดำเนินงานตามแผนประชารัฐฯ ตามประเด็นที่กำหนด เป็นฝ่ายเลขานุการ คณะอำนวยการบริหารแผนส่วนกลาง รวมทั้งให้หน่วยงานต่างๆ ที่สำคัญ มอบหมายเจ้าหน้าที่ในสังกัด ทำหน้าที่ประสานงานและอำนวยการแผนประชารัฐฯ เพื่อประสานงาน ประชุมหารือข้อปัญหาตามที่เห็นสมควร

บทบาทในทางปฏิบัติ สป.ปสร.

- (๑) ติดตามความคืบหน้าการปฏิบัติงานตามแผน และพื้นที่ และข้อสั่งการทางนโยบายระดับต่างๆ
- (๒) พิจารณาปัญหาอุปสรรคของกลไก ที่จะแก้ไขอย่างเหมาะสม
- (๓) เสนอข้อพิจารณาจากกลไกต่างๆ ที่จะสนับสนุนงานในพื้นที่
- (๔) ประมวลปัญหาจากการปฏิบัติและรวบรวมเสนอ
- (๕) พิจารณาความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนทรัพยากรต่างๆ จากส่วนกลางลงสู่พื้นที่

ตัวชี้วัดส่วนกลาง

- (๑) มีการประชุมคณะอำนวยการแผนฯ ทุก ๑๐ หรือ ๑๕ วัน
- (๒) มีการมอบหมายเจ้าหน้าที่ชัดเจนมีรายชื่อบุคคลทั้งภายใน สำนักงาน ป.ป.ส. และหน่วยงานข้างเคียง มีกิจกรรมประสานงานตามที่มีมอบหมาย

๑.๒ การอำนวยการระดับภาค แบ่งการอำนวยการระดับภาคเป็น ๑๐ ภาค (ภาค ๑-๙/กทม.) สำนักงาน ป.ป.ส. วางระบบควบคุมพื้นที่ปฏิบัติการให้ครอบคลุมพื้นที่ที่รับผิดชอบ มีระบบตรวจสอบที่ดี โดย

๑.๒.๑ ให้สำนักงาน ปปส.ภาค จัดกลไกการอำนวยการระดับภาค โดยพิจารณา หน่วยงานระดับภาค ที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระดับภาค เช่น ตำรวจภูธรภาค ตำรวจปราบปรามยาเสพติด ทหาร ฯลฯ โดยมีการประสานงานประชุม ในพื้นที่แต่ละภาคกำหนดร่วมกัน

๑.๒.๒ ให้สำนักงาน ปปส.ภาค จัดฝ่ายอำนวยการแผนพระราชรัฐฯ ของแต่ละภาคตามความเหมาะสม มีรายชื่อชัดเจน ปฏิบัติงานจริง ทำหน้าที่ติดตามการดำเนินงาน วิเคราะห์ข้อมูล สรุปสถานการณ์รายพื้นที่ สำหรับรายงานผลต่อส่วนกลางและจังหวัด โดยควรมีระบบการประชุมวิเคราะห์ ให้สอดคล้องกับระบบส่วนกลางที่จะหารือกับหน่วยงานต่างๆ

๑.๒.๓ ให้สำนักงาน ปปส.ภาค มอบหมายให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละจังหวัด ตามที่เลขาธิการ ป.ป.ส. สั่งการ โดยมีการระบุรายชื่อบุคคลของ สำนักงาน ปปส.ภาค ในทุกจังหวัดรับผิดชอบ

๑.๒.๔ เพื่อสร้างระบบอำนวยการระหว่างภาคกับพื้นที่จังหวัดให้เป็นรูปธรรม ให้ ผอ.ปปส.ภาค ประชุมกับผู้บริหารจังหวัดรายจังหวัด เพื่อประมวลผลชี้ปัญหา การดำเนินงานในแผนพระราชรัฐฯ ของจังหวัด ให้ได้ทราบ โดยตั้งแต่ละะยะที่ ๒ ให้ดำเนินการในทุกจังหวัดๆ ละ ๑ ครั้ง หรือตามความเหมาะสม

บทบาทในทางปฏิบัติของสำนักงาน ปปส.ภาค

- (๑) วิเคราะห์ผลการดำเนินงานรายจังหวัด ว่าบรรลุผลมากน้อยเพียงใด
- (๒) ประมวลปัญหาอุปสรรคและเสนอแนะรายจังหวัด
- (๓) เตรียมข้อมูลเสนอประเด็นการประชุมผู้บริหารรายจังหวัด
- (๔) ประมวลเสนอใช้กลไกต่างๆ สนับสนุนแผนฯ ในพื้นที่

ตัวชี้วัดระดับภาค

- (๑) ทุกภาคมีการจัดระบบอำนวยการระดับภาคชัดเจน
- (๒) ทุกภาคมีการจัดเจ้าหน้าที่ของภาคประสานงานเกาะติดจังหวัดชัดเจน มีรายชื่อแน่นอน มีกิจกรรมเป็นรูปธรรม
- (๓) ทุกภาคมีการประชุมคณะเล็กกับผู้บริหารจังหวัดๆ ละ ๑ ครั้ง ในช่วงระยะที่ ๒ และมีรายงานให้ทราบผลการหารือ

๑.๓ การอำนวยการระดับพื้นที่จังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต โดย

๑.๓.๑ ศอ.ปส.จ./กทม. เป็นกลไกบริหารแผนประชารัฐระดับจังหวัด/กรุงเทพมหานคร ศป.ปส.อ./ข. เป็นกลไกปฏิบัติการระดับอำเภอ/เขต

๑.๓.๒ ให้ ผอ.ศอ.ปส.จ./กทม. แต่งตั้งฝ่ายอำนวยการแผนประชารัฐฯ จังหวัด/กรุงเทพมหานคร มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วม รวมทั้ง ผู้แทนสำนักงาน ปส.ภาค โดยมีหน้าที่ในการกำกับ ติดตาม ประเมิน การดำเนินงานรายหมู่บ้าน/ชุมชน สำรวจปัญหา อุปสรรค และเสนอแนะต่อผู้บริหารแผนฯ ในจังหวัด/ กรุงเทพมหานคร โดยให้ฝ่ายอำนวยการแผนประชารัฐฯ จังหวัด/กรุงเทพมหานคร ประชุมทุกเดือนหรือตามความเหมาะสม

๑.๓.๓ ให้ ศป.ปส.อ./ข. เป็นกลไกปฏิบัติการในระดับพื้นที่ มีชุดปฏิบัติการประชารัฐอำเภอ/เขต และตำบล เป็นชุดปฏิบัติการ โดยให้ชุดปฏิบัติการฯ ดังกล่าว ได้วางแผนการปฏิบัติในพื้นที่ในแต่ละเดือน

๑.๓.๔ เพื่อเป็นเอกภาพการขับเคลื่อนในระดับพื้นที่ ให้ ศอ.ปส.จ./กทม. และ ศป.ปส.อ./ข. จัดทำแผนปฏิบัติการควบคุมปัญหาระดับจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต ทุกอำเภอ/เขต จนถึงปี ๒๕๖๐ ครอบคลุม เป้าหมาย แผนปฏิบัติการ งบประมาณ ตัวชี้วัด ผู้รับผิดชอบ ในแต่ละระยะทั้ง ๖ ช่วงเวลา ครอบคลุม ทั้ง ๓ มาตรการ คือ การปราบปราม การป้องกัน และการบำบัดรักษา โดยมีผลลัพธ์การดำเนินงาน คือ ไม่มีผู้ค้า ยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน ไม่มีผู้เสพผู้ติดในหมู่บ้าน/ชุมชน และไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง หรือปล่อยปละละเลย

ศป.ปส.อ./ข. จัดส่งแผนปฏิบัติการ ให้ ศอ.ปส.จ./กทม. รวบรวม และ ศอ.ปส.จ./กทม. จัดส่งแผนปฏิบัติการ ให้ ศอ.ปส. ทราบ เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์เป้าหมาย แผนการทำงาน ในแต่ละห้วงระยะเวลา สำหรับการกำกับ ติดตามการดำเนินงาน

ตัวชี้วัดระดับจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต

- (๑) มีการจัดตั้งฝ่ายอำนวยการแผนฯ ในทุกจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และมีกิจกรรมอำนวยการ
- (๒) มีแผนปฏิบัติการประชารัฐฯ ในทุกอำเภอ/เขต

๒. กำหนดกลยุทธ์การขับเคลื่อนพื้นที่ หมู่บ้าน/ชุมชน ตามสถานะปัญหาที่เป็นจริง เพื่อเป็นกรอบให้กับผู้ปฏิบัติทุกระดับ ได้ทราบทั่วกัน รวมทั้งทราบถึงตัวชี้วัดผลสำเร็จในพื้นที่ โดย

๒.๑ กลยุทธ์ในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ไม่มีปัญหายาเสพติด ผลการสำรวจสถานะหมู่บ้าน/ชุมชน ของสำนักงาน ป.ป.ส. ในรอบ ๓ ปีพบว่า มีหมู่บ้าน/ชุมชนไม่มียาเสพติด ประมาณ ๓๔,๖๐๒ หมู่บ้าน/ชุมชน พื้นที่ดังกล่าว อาจจะไม่มีความเป็นจำเป็นที่ต้องดำเนินการตามกระบวนการสร้างความเข้มแข็ง ๙ ขั้นตอน ให้จัดระบบเฝ้าระวังและป้องกัน ไม่ให้มีปัญหายาเสพติด ครอบคลุมทั้งในโรงเรียน สถานประกอบการ และกลุ่มเป้าหมายผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งการสอดส่องเฝ้าระวังมิให้บุคคลภายนอกเข้ามาดำเนินการค้า เสพ หรือมั่วสุม ในหมู่บ้าน/ชุมชน และแจ้งให้ ศป.ปส.อ./ข. ทราบ หากพบว่ามีสถานการณ์ปัญหาเสพติด เพื่อให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้อย่างทันเวลา โดยมีกิจกรรมและตัวชี้วัดสำหรับหมู่บ้านป้องกัน ดังนี้

๒.๑.๑ ผลลัพธ์ (outcome) คือ ไม่มีผู้ค้า ไม่มีผู้เสพ ไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง ในหมู่บ้าน/ชุมชน อย่างชัดเจน

๒.๑.๒ มีการดำเนินกิจกรรมป้องกันใน ๓ กลุ่ม ตามที่มีปรากฏในหมู่บ้าน/ชุมชน ว่ามี กลุ่มเป้าหมาย ไต่บ้าง ได้แก่

❖ การป้องกันในหมู่บ้าน/ชุมชน คือ สร้างกิจกรรมป้องกันในหมู่บ้าน/ชุมชน ได้แก่

- มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ผ่านเสียงตามสายในหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกันยาเสพติด
- มีการประชุมชี้แจงของผู้นำ ให้เฝ้าระวังยาเสพติด

❖ การป้องกันในโรงเรียน (ถ้ามี) คือ สร้างกิจกรรมป้องกันในโรงเรียน ได้แก่

- มีครู EF เข้าอบรมในศูนย์เด็กเล็กฯ ชุมชน
- มีครูพระ หรือครู D.A.R.E. ฯลฯ เข้าอบรมป้องกันในโรงเรียนในหมู่บ้าน/ชุมชน
- มีกิจกรรมนักเรียนป้องกันยาเสพติด เช่น ลูกเสือ การจัดตั้งกลุ่มป้องกันในโรงเรียน มีกิจกรรม

To Be Number One มีการอบรม เป็นต้น

❖ การป้องกันในโรงงาน (ถ้ามี) คือ สร้างกิจกรรมป้องกันยาเสพติดในโรงงาน ได้แก่

- มีอาสาสมัครแรงงานป้องกันยาเสพติดในโรงงาน
- มีกิจกรรมป้องกันในโรงงาน อบรมทำกิจกรรม

๒.๑.๓ มีการมอบภารกิจหน้าที่เฝ้าระวังและป้องกันยาเสพติด ให้กับกลไกส่วนท้องถิ่น ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ในการรายงานข้อมูลมายัง ศป.ปส.อ. ศอ.ปส.จ และ ศอ.ปส. ในระบบและ โปรแกรมที่กำหนด

๒.๒ กลยุทธ์ในหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติดระดับต่างๆ โดยผลการสำรวจสถานะหมู่บ้าน/ชุมชน ของสำนักงาน ป.ป.ส. มีหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีสภาพปัญหาเสพติดระดับต่างๆ ประมาณ ๔๖,๖๐๙ แห่ง พื้นที่ดังกล่าว ต้องดำเนินกลยุทธ์ หมู่บ้าน/ชุมชน แก้ไขปัญหา มีกิจกรรมสำคัญและตัวชี้วัด ดังนี้

๒.๒.๑ ผลลัพธ์ (outcome) ของหมู่บ้าน/ชุมชน เหล่านี้ คือ ในหมู่บ้าน/ชุมชน ต้องไม่มีผู้ค้า ไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้เสพได้รับการบำบัด มีระบบป้องกัน ทั้ง ๓ กลุ่มเป้าหมายและพัฒนาไปสู่ความยั่งยืน

๒.๒.๒ มีการดำเนินการตาม ๙ ขั้นตอน หรือแนวทางอื่นตามความเหมาะสม ในแต่ละพื้นที่ ไม่มีรูปแบบตายตัว โดยยึดถือ outcome ในข้อ ๒.๒.๑ เป็นกรอบสำคัญ

๒.๒.๓ เมื่อดำเนินการครบ ๙ ขั้นตอน ให้ต่อยอดกิจกรรมเหล่านี้ต่อเนื่อง ได้แก่

- ประเมินปัญหาเสพติดใน หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ยังดำรงอยู่
- พัฒนาผู้นำชุมชนเฝ้าระวังยาเสพติด
- พัฒนาให้เป็นหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน
- สร้างระบบเฝ้าระวัง หมู่บ้าน/ชุมชน ประเมินสถานะปัญหา

๒.๓ กลยุทธ์ในหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหารุนแรงมากหรือวิกฤติ ประมาณ ๖๙๔ หมู่บ้าน/ชุมชน หมู่บ้าน/ชุมชน ประเภทนี้ต้องใช้มาตรการปราบปรามนำ เพื่อลดสถานการณ์ปัญหาเสพติด โดยมีกิจกรรม ดังนี้

๒.๓.๑ ผลลัพธ์ (outcome) ของหมู่บ้าน/ชุมชนเหล่านี้ คือ ในหมู่บ้าน/ชุมชน ต้องไม่มีผู้ค้า ไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้เสพได้รับการบำบัด มีระบบป้องกัน ทั้ง ๓ กลุ่มเป้าหมายและพัฒนาไปสู่ความยั่งยืน

๒.๓.๒ ความแตกต่างจากหมู่บ้าน/ชุมชน ประเภทที่ ๒.๒ คือ อาจไม่สามารถเข้าดำเนินการด้วยกระบวนการประชาคมหมู่บ้านในระยะแรก จนกว่าจะมีการลดปัญหาผู้ค้ายาเสพติดที่มีจำนวนมาก ให้ใช้มาตรการปราบปรามเป็นมาตรการหลัก โดยอาจขอรับการสนับสนุนจากกำลังภายนอกหากมีความจำเป็น เข้าเกาะติด เพื่อสลายโครงสร้างการค้า อิทธิพลในหมู่บ้าน/ชุมชน จับกุมผู้ค้ายาเสพติด สร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจแก่ประชาชน ก่อนที่จะใช้กระบวนการ ๙ ขั้นตอน หรือชุดประชารัฐฯ ปกติเข้าดำเนินการประชาคมค้นหา นำผู้เสพ ผู้ติดเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา และการดำเนินมาตรการป้องกัน

๒.๓.๓ เมื่อครบ ๙ ขั้นตอนปกติแล้ว ให้ต่อยอดกิจกรรม สร้างความยั่งยืนต่อเนื่องเช่นเดียวกับหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาระดับต่างๆ

๓. จัดตั้งกลไกชุดปฏิบัติการประชารัฐฯ แต่ละระดับ เป็นเครื่องมือปฏิบัติการ กลไกเหล่านี้ เป็นเครื่องมือสำคัญ ที่จะบรรลุแผนประชารัฐฯ ในระดับพื้นที่ โดยมีกลไกต่างๆ ที่จะต้องจัดตั้ง คือ

๓.๑ กลไกชุดปฏิบัติการประชารัฐฯ ระดับพื้นที่อำเภอ/เขตและตำบล โดยให้แต่ละจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต พิจารณาจัดตั้งและดำเนินการ ดังนี้

๓.๑.๑ ให้แต่ละจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต พิจารณาว่า ในแต่ละตำบลจะต้องมีชุดปฏิบัติการประชารัฐฯระดับตำบลมากน้อยเพียงใด และได้จัดตั้งขึ้นแล้วจำนวนเท่าใด ยังขาดอีกจำนวนเท่าใด จึงจะเพียงพอต่อปริมาณภารกิจ หมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งหมด

๓.๑.๒ ให้แต่ละจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต ประเมินว่า ชุดประชารัฐฯระดับพื้นที่ที่จัดตั้งมาแล้ว สามารถปฏิบัติงานได้มากน้อยเพียงใด มีปัญหา อุปสรรค อย่างไร และข้อเสนอแนะ เพื่อปรับปรุง

ทั้งนี้ ให้แต่ละจังหวัด/กรุงเทพมหานคร ค้นหาชุดปฏิบัติการประชาชนฯ ระดับพื้นที่ที่ปฏิบัติงานได้ดีเยี่ยมสามารถเป็นแบบอย่างได้

ตัวชี้วัดของกลไกชุดปฏิบัติการประชาชน

(๑) มีชุดปฏิบัติการประชาชนในระดับพื้นที่ตำบล ที่ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอต่อการกิจ

(๒) ในชุดปฏิบัติการประชาชนระดับตำบล มีองค์ประกอบของภาคประชาชน ที่เป็นจิตอาสามีส่วนร่วมในชุดด้วย

๓.๒ กลไกชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด เพื่อกดดัน ทำลายโครงสร้างการค้า แพร่ระบาด โดย

๓.๒.๑ ระดับส่วนกลาง มีสำนักงาน ป.ป.ส. และ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (บข.ปส.) ฯลฯ พิจารณาจัดตั้งชุดปฏิบัติการปราบปรามระดับประเทศ เพื่อรับภารกิจสำคัญที่มอบหมาย

๓.๒.๒ ระดับภาค มีฝ่ายปราบปรามฯ ของสำนักงาน ปปส.ภาค เป็นแกนในการประสานงาน เพื่อให้มีชุดปฏิบัติการปราบปรามฯ ของหน่วยต่างๆ ในภูมิภาค

๓.๒.๓ ระดับจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต เป็นกลไกปราบปรามที่จัดตั้งขึ้นของจังหวัดและอำเภอ ในภารกิจปราบปรามยาเสพติด ภายในพื้นที่

๓.๒.๔ ลักษณะการปฏิบัติของชุดปฏิบัติการในแผนประชาชนฯ

(๑) สำนักงาน ป.ป.ส. จัดตั้งกำลังปราบปรามฯ โดยตรงจำนวนหนึ่ง เพื่อปฏิบัติการกิจในการปราบปราม กลุ่มการค้า อิทธิพล ระดับพื้นที่ สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้น

(๒) เมื่อมีข่าวสารการร้องขอจากหมู่บ้าน/ชุมชน หรือการร้องเรียนในพื้นที่เป้าหมายที่มีอิทธิพลในพื้นที่ ฯลฯ ที่ต้องมีการปฏิบัติการ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. จัดทำแผนปฏิบัติการกวาดล้าง ปราบปราม หมู่บ้าน/ชุมชน เป้าหมายดังกล่าวให้บรรลุผลจนหมู่บ้าน/ชุมชนเกิดความเชื่อมั่นพึงพอใจต่อเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งเป็นเงื่อนไขเกื้อกูลต่อการขับเคลื่อนต่อไป

ในช่วงระยะที่ ๑ ทั้งในส่วนกลาง ภาค และจังหวัด/กรุงเทพมหานคร มีปฏิบัติการปราบปรามไต่บั้งที่บรรลุผลตามข้อ (๒) จนเป็นเงื่อนไขที่ดีต่อการสร้างความเชื่อมั่นของประชาชน สมควรเป็นตัวอย่างการปฏิบัติการ แบบประสานสอดคล้อง ระหว่างกลไกปราบปรามกับการแก้ไขปัญหาในพื้นที่

๓.๓ กลไกตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและความสำเร็จของแผนประชาชนฯ โดย

๓.๓.๑ ให้ สำนักงาน ป.ป.ส. พิจารณาจัดตั้งและมอบหมายกลไกหรือชุดปฏิบัติการ ให้มีภารกิจในการสืบสวน ตรวจสอบข้อมูลพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๓.๓.๒ ให้ สำนักงาน ป.ป.ส. จัดระบบรวบรวมข้อมูลเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีพฤติกรรมด้านยาเสพติด ซึ่งได้มาจากการร้องเรียนทางช่องทางผ่านศูนย์ดำรงธรรม การแจ้งข้อมูลจาก หมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่ปฏิบัติการ จากการข่าว ฯลฯ และดำเนินการตรวจสอบ โดยเร่งด่วนและถูกต้อง

ทั้งนี้ ในระยะที่ ๑ ทั้งในส่วนกลาง ภาค และจังหวัด/กรุงเทพมหานคร มีตัวอย่างระบบปฏิบัติการแจ้งข้อมูล และตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างไร มีผลประการใดบ้างที่เป็นตัวอย่างของความสัมพันธนี้

๓.๔ กลไกประเมินสถานะของพื้นที่และการดำเนินงาน แผนประชารัฐฯ เป็นแผนที่มุ่งแก้ไขปัญห เน้นผลลัพธ์ (outcome) ไม่เน้นขั้นตอนการดำเนินงาน และเป็นแผนที่มุ่งสร้างความยั่งยืน ดังนั้น การจัดให้มีกลไก ประเมินสถานการณ์ดำเนินงาน จึงเป็นสิ่งที่นำมาใช้เป็นครั้งแรก ที่เน้นการประเมินจากกลไกภายนอกและการประเมิน ตนเองของพื้นที่ โดย

๓.๔.๑ หลักการประเมินในรูปแบบนี้ คือ การใช้หลักการทางวิชาการ การประเมินโดยคุณภาพ การประเมินเพื่อหาผลดำเนินการจริง อันเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดสถานะพื้นที่ที่สำคัญก็คือ เป็นการประเมิน เพื่อสร้างสรรค์ไม่ใช่จับผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีกลไกประเมินตนเองของจังหวัด/กรุงเทพมหานคร เพื่อให้จังหวัด/ กรุงเทพมหานคร ได้พิจารณาปรับปรุงการทำงานอย่างเหมาะสมต่อไป

๓.๔.๒ กลไกประเมินของส่วนกลาง ให้ ศปก.ป.ป.ส. จัดตั้งกลไกประเมินพื้นที่และการดำเนินงาน โดย

(๑) ประเมินการดำเนินการในพื้นที่ในบริบทของ ศปก.ป.ป.ส. ร่วมกับหน่วยงานในส่วนกลาง ที่เป็นระดับอำนวยการหน่วยต่างๆ สุ่มผลประเมินสถานะของพื้นที่ และผลการดำเนินงานที่เป็นจริง เสริมการ ดำเนินงานเชิงคุณภาพ

(๒) สรรหานักวิชาการ สถาบันการศึกษา หรือจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ดำเนินการศึกษา ประเมินสถานะของพื้นที่ และการดำเนินงานตามหลักทางวิชาการอย่างแท้จริง เชื่อถือได้

๓.๔.๓ กลไกประเมินของภาค ให้สำนักงาน ปปส.ภาค จัดตั้งกลไกทั้ง ๒ ลักษณะ เช่นเดียวกับ ส่วนกลางในข้อ ๓.๔.๒ (๑) และ (๒) ทำหน้าที่ประเมินสถานะของพื้นที่และการดำเนินงานในขอบเขตของแต่ละภาค

๓.๔.๔ กลไกประเมินตนเองของจังหวัด/กรุงเทพมหานคร ให้ ผอ.ศอ.ปส.จ./กท. แต่งตั้งคณะทำงาน ประเมินผลของจังหวัด ๑ คณะ จากหน่วยงานในระดับจังหวัดและทีมวิชาการภายในจังหวัด ทำหน้าที่ประเมินสถานะ พื้นที่ และการดำเนินงานตามแผนประชารัฐฯ ของจังหวัด และรายงานผลให้ ผอ.ศอ.ปส.จ./กท. ทราบและพิจารณา

๓.๔.๕ การปฏิบัติ

(๑) ให้ ศปก.ป.ป.ส. ร่วมกับสถาบันวิชาการหรือสำนักงานสถิติแห่งชาติ ออกแบบประเมิน การสำรวจสถานะของพื้นที่ทั้ง ๓ ระดับ คือ ส่วนกลาง ภาค และจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และให้ทั้ง ๓ ระดับ จัดระบบการประเมินพื้นที่ที่เกื้อหนุนกันไม่ซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกัน

(๒) ให้กลไกการประเมินทั้ง ๓ ระดับ มีผลการศึกษาประเมินสถานะพื้นที่ โดยเน้นสุ่มพื้นที่ ที่ไม่มีปัญหาเสถียรต่อเนื่อง จากฐานข้อมูลของสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ร่วมกับกระทรวงมหาดไทยสำรวจ รวมทั้ง สุ่มไป ยังพื้นที่เป้าหมาย ในระยะที่ ๑ และรายงานผลให้ ศอ.ปส. ทราบ

๓.๕ กลไกเฝ้าระวังของชุมชนในพื้นที่ ซึ่งถือเป็นระบบอาสาสมัครยาเสพติดตามแผนประชารัฐฯ โดยให้จัดวาง ระบบดังกล่าว เพื่อให้ภาคประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในแผนนี้ ตามเจตนารมณ์ จิตอาสา คือ ประชารัฐฯ และให้ ดำเนินการ ดังนี้

๓.๕.๑ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. จัดระบบรายงานเฝ้าระวังและการดำเนินงานจาก ๘๑,๙๐๕ หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ ผ่านระบบ โดยหารือ ศอ.ปส.มท. และ ศอ.ปส.สธ. มอบหมายหน้าที่ให้กลไกส่วนท้องถิ่น ที่กำนันผู้ใหญ่บ้าน หรือที่ได้รับมอบหมายจาก หมู่บ้าน/ชุมชน และ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน รายงานสถานะปัญหาเสพติดขั้นต้น ส่งเข้ามาในระบบโปรแกรมโทรศัพท์มือถือเฉพาะตัว (Application) เพื่อ ศปก.ป.ป.ส./ศปก.ป.พร. ประมวลผลข้อมูล ซึ่งถือเป็นการรายงานผลข้อมูลยาเสพติดเป็นครั้งแรกของประเทศ

๓.๕.๒ ให้มีกิจกรรมต่อยอดจากกระบวนการ ๙ ขั้นตอน โดยการพัฒนาผู้นำชุมชนที่เลือกสรรแล้ว ในโครงการโรงเรียนผู้นำชุมชน เพื่อให้ผู้นำเหล่านี้มีบทบาทเป็นอาสาประชารัฐป้องกันยาเสพติดในพื้นที่ เพื่อก้าวไปสู่ความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหา

จ. การปฏิบัติการในพื้นที่เป้าหมายตามแผนฯ

แผนประชารัฐฯ เป็นแผนบูรณาการทุกมาตรการลงในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ไม่ใช่แผนแยกออกจากมาตรการ โดยเน้นผลลัพธ์ (outcome) เป็นเป้าหมายสูงสุด การลำดับขั้นตอนตามความเป็นจริงมีความสำคัญมากที่สุด ดังนี้

๑. กำหนดสถานะพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ในแต่ละอำเภอให้ชัดเจน เป็นข้อมูลขั้นต้นก่อนปฏิบัติการ โดยนำข้อมูลจากการสำรวจ หมู่บ้าน/ชุมชน ของสำนักงาน ป.ป.ส.ในช่วง ๓ ปี ติดต่อกันมาเป็นฐานข้อมูลเบื้องต้น กำหนดสถานะเป็น

- ๑.๑ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหาเสพติดต่อเนื่องในช่วง ๓ ปี
- ๑.๒ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติดบ้างไม่มีบ้างในช่วง ๓ ปี
- ๑.๓ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติดต่อเนื่องกันทุกปี
- ๑.๔ หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติดระดับรุนแรงมากหรือวิกฤติ

๒. กำหนดให้ ศป.ปส.อ./ข. ร่วมกับ เจ้าหน้าที่ สำนักงาน ป.ป.ส. จัดทำแผนปฏิบัติการประชารัฐในระดับอำเภอ/เขต ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ ขึ้น มีเป้าหมายตามสถานะในข้อ ๑ ที่จะทำให้บรรลุผลในการแก้ไขหรือลดปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่โดยแบ่งเป้าหมายดำเนินการในแต่ละช่วง

"ภายใต้หลักการ เพิ่มหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหาให้มากขึ้นด้วยการป้องกันให้เกิดความยั่งยืน ดำรงการไม่มีปัญหาต่อไป ลดหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาให้น้อยลงด้วยการแก้ไขปัญหาที่ตรงจุด เพื่อก้าวไปสู่สถานะที่ไม่มีปัญหาตามลำดับ"

๓. ทุกจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต จัดตั้งกลไกชุดปฏิบัติการต่างๆ ตามที่กำหนดในแผนประชารัฐฯ ให้ครบถ้วน เพื่อเป็นเครื่องมือการปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลไกชุดปฏิบัติการที่กำหนดให้จังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต ต้องจัดตั้งขึ้นรองรับแผนฯนี้

๔. การปฏิบัติการระดับพื้นที่อำเภอ/เขต ให้ชุดปฏิบัติการอำเภอ/เขต/ตำบล กำหนดเป้าหมายการดำเนินการในแต่ละเดือนให้ชัดเจน โดย

- ๔.๑ เป้าหมายที่จะดำเนินการในทุก หมู่บ้าน/ชุมชน มีกิจกรรม :
(หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหาเสพติดดำเนินกิจกรรมเดียวกัน)

- ธรรมนูญประชาสัมพันธ์ ผ่านเสียงตามสายในหมู่บ้าน/ชุมชน
- ฝักระวังยาเสพติดในที่ประชุมอำเภอให้กับ กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
- รายงานสถานะปัญหาเสพติดทางโทรศัพท์มือถือของผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน (Application)
- กิจกรรมป้องกันโดยครู EF ครู D.A.R.E. ครูพระ ฯลฯ

๔.๒ เป้าหมายที่จะดำเนินการใน หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติด

- ดำเนินกิจกรรมตามกระบวนการ ๙ ขั้นตอนหรือกิจกรรมที่เหมาะสม โดยให้ความสำคัญการตรวจสอบข้อมูลในเบื้องต้นก่อน
- ดำเนินกิจกรรมลดผู้ค้า ดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้เสพได้รับการบำบัด มีระบบป้องกัน ทั้ง ๓ กลุ่มเป้าหมาย เป็นผลลัพธ์สำคัญ (outcome) ในหมู่บ้าน/ชุมชน
- หากเป็นพื้นที่รุนแรงมากหรือวิกฤติให้ สป.ปส.อ./ข. หรือสำนักงาน ปปส.ภาค เสนอขอรับการสนับสนุนกำลังจากหน่วยภายนอกได้

ทั้งนี้ ให้มีการจัดทำเป้าหมายของแผนปฏิบัติการในแต่ละเดือนหรือห้วงระยะเวลาทั้ง ๖ ช่วงระยะว่าจะดำเนินการเท่าใดของพื้นที่ เช่น ร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่เป้าหมายในแต่ละระยะ เป็นต้น

๕. การสนับสนุนจากกลไกชุดปฏิบัติการนอกพื้นที่ สำหรับมาตรการที่จำเป็น เพื่อให้การปฏิบัติงานในพื้นที่มีประสิทธิภาพ เช่น

- ๕.๑ สนับสนุนการปราบปรามด้วยชุดปราบยาเสพติด กัดดันพื้นที่
- ๕.๒ สนับสนุนชุดปฏิบัติการตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐ เมื่อมีข่าวสาร
- ๕.๓ สนับสนุนการบำบัดหากมีผู้เสพยาจำนวนมาก

๖. มีการประเมินตรวจสอบสถานะของพื้นที่และการดำเนินงานเพื่อสร้างงานเชิงคุณภาพ โดย

๖.๑ เมื่อครบห้วงเดือนหรือครบระยะ ๓ เดือนของแผนฯ ให้ทุก สป.ปส.อ./ข. ร่วมกับ ชุดปฏิบัติการฯ ที่เกี่ยวข้องประเมินสถานการณ์ดำเนินงานในหมู่บ้าน/ชุมชน ที่ดำเนินการว่า บรรลุผลถึงขั้นใดมีสภาพปัญหาเสพติดที่ยังคงดำรงอยู่หรือไม่

๖.๒ ในหมู่บ้าน/ชุมชน เมื่อได้มีการดำเนินการครบ ๙ ขั้นตอน หรือบรรลุผลถึงขั้นตอนหนึ่งขั้นตอนใดที่สำคัญให้ชุดปฏิบัติการประจักษ์พื้นที่ ตรวจสอบสถานะของพื้นที่ ว่ายังคงเหลือผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพียงใด ประเมินความตื่นตัวของชุมชนและผู้นำมีสภาพเป็นอย่างไร ฯลฯ

๖.๓ เมื่อมีผลประเมินสถานะของพื้นที่ตามข้อ ๖.๑ ให้ สป.ปส.อ. ร่วมกับชุดปฏิบัติการประจักษ์พื้นที่ ร่วมกันวางมาตรการ แนวทางดำเนินงานต่อไป เพื่อให้บรรลุผลตามผลลัพธ์ที่กำหนด

๖.๔ หากพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชนใด ที่สามารถดำเนินการได้บรรลุผลตามผลลัพธ์ (outcome) ให้กลไกประเมินสถานะพื้นที่ฯ ทั้งที่เป็นคณะทำงานและทีมวิชาการที่จัดตั้งขึ้น ทั้งในระดับอำเภอ/เขต จังหวัด/กรุงเทพมหานคร ภาค และส่วนกลาง ได้ทำการประเมินหรือสุ่มประเมินอีกครั้งหนึ่ง

๗. สร้างกิจกรรมต่อยอดสร้างความยั่งยืนให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน โดย

๗.๑ พัฒนาผู้นำชุมชน

๗.๒ ยกกระต๊อบให้เป็นหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดิน

๗.๓ สร้างอาสาประชารัฐป้องกันยาเสพติด

๘. เมื่อครบแต่ละระยะของแผนฯ ให้กลไกประเมินสถานะในระดับต่างๆ ได้ประเมินให้ข้อคิดเห็นรับรองสถานะการดำเนินการของหมู่บ้าน/ชุมชน ว่าดำเนินการได้บรรลุผลลัพธ์ (outcome) ที่กำหนดในระดับใด เพื่อเป็นหลักประกันเชิงคุณภาพของการดำเนินงาน ทำให้เห็นความคืบหน้าของผลสำเร็จในระดับพื้นที่อย่างชัดเจนและอย่างมีคุณภาพ

๘.๑ มีผลการประเมินสถานะในระดับอำเภอ/เขต และจังหวัด/กรุงเทพมหานคร

๘.๒ มีผลการประเมินสถานะในระดับภาคและประเทศ

หลักปฏิบัติ ๑๐ ประการ
ในการควบคุมพื้นที่กับปัญหายาเสพติดในระดับอำเภอ/เขต

การควบคุมพื้นที่ปฏิบัติการเป็นหลักการที่เน้นการมองภาพรวมของการดำเนินงาน เพื่อกำหนดการปฏิบัติอย่างถูกต้อง สามารถใช้กลไก เครื่องมือที่เหมาะสม และดำรงการเป็นฝ่ายกระทำเชิงรุกต่อเป้าหมายให้ได้อย่างเป็นผล ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแผนประจักษ์ฯ การควบคุมพื้นที่ปฏิบัติการสามารถดำเนินการได้ในหลายระดับ

ระดับประเทศ ได้แก่ ศอ.ปส.

ระดับภูมิภาค ได้แก่ สำนักงาน ปปส.ภาค และ ศอ.ปส.หน่วยงานระดับภาค

ระดับจังหวัด ได้แก่ ศอ.ปส.จังหวัด/กรุงเทพมหานคร

ระดับอำเภอ ได้แก่ ศป.ปส.อำเภอ/เขต

ตามระดับของความรับผิดชอบ

โดยมีหลักยึดสำคัญ ๑๐ ประการของการควบคุมพื้นที่ ดังนี้

ประการที่ ๑ ยึดพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมดในขอบเขตที่รับผิดชอบของแต่ละอำเภอ/เขต เป็นเป้าหมาย ในระดับประเทศ ต้องยึด ๘๑,๙๐๕ หมู่บ้าน/ชุมชน เป็นเป้าหมายที่จะต้องดำเนินการตามแผนประจักษ์ฯ ถึงปี ๒๕๖๐ ส่วนในระดับภาค จังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต ต้องยึดเป้าหมายหมู่บ้าน/ชุมชนที่แต่ละระดับ รับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นที่ที่ได้แบ่งกันชัดเจน เป็นเป้าหมายทั้งหมด

ประการที่ ๒ สภาพปัญหายาเสพติดในแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชนของอำเภอ/เขต ให้ยึดผลสำรวจข้อมูลของ กระทรวงมหาดไทยที่มอบหมายให้ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนเป็นผู้สำรวจ เป็นหลักยึดให้เหมือนกันทั่วประเทศ

ข้อมูลนี้ เป็นการสำรวจ ทุกปี ๆ ละ ๒ ครั้ง ในช่วง ๓ ปี เป็นการสำรวจ รวม ๖ ครั้ง โดยเอาผลรวม ๖ ครั้งนี้ มาประมวลปัญหายาเสพติดในแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชน ออกเป็น ๓ ระดับในระดับประเทศ ได้แก่

หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหายาเสพติด ไม่มีทั้งผู้ค้า ผู้เสพยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน จำนวน ๓๔,๖๐๒ หมู่บ้าน/ชุมชน

หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดระดับต่างๆ มีผู้ค้า ผู้เสพในระดับต่างๆ จำนวน ๔๖,๖๐๙ หมู่บ้าน/ชุมชน

หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดระดับรุนแรงมากหรือวิกฤติ จำนวน ๖๙๔ หมู่บ้าน/ชุมชน

ในระดับภาค ระดับจังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต ให้ใช้เกณฑ์นี้แบ่งระดับของปัญหา เพื่อจะได้ ยึดเป็นโจทย์เป้าหมายเหมือนกัน

ประการที่ ๓ ยึดผลลัพธ์ ที่เป็นผลสำเร็จของหมู่บ้าน/ชุมชน ในแต่ละอำเภอ/เขต เป็นหลักของการบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัด คือ จะต้องทำให้หมู่บ้าน/ชุมชนนั้นบรรลุถึง การไม่มีผู้ค้า ไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้เสพได้รับการบำบัด และป้องกัน ๓ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเป้าหมายในโรงเรียน ในโรงงาน และในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้ถือเป็นเป้าหมายและตัวชี้วัดสูงสุด

ทั้งนี้ จะต้องมีการชี้แจงทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในแผนประจักษ์ฯ ที่ทำงานในหมู่บ้าน/ชุมชน ได้เข้าใจเป้าหมาย และตัวชี้วัดของหมู่บ้าน/ชุมชนในกรอบเหมือนกัน ซึ่งเป็นการเน้นเชิงผลลัพธ์ ไม่เน้นการวัดขั้นตอนการทำงาน

ประการที่ ๔ การควบคุมพื้นที่ในอำเภอ/เขต อย่างมีกลยุทธ์ ให้ทุกระดับยึดกรอบ

- หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหายาเสพติด ไม่มีทั้งผู้ค้า ผู้เสพยาเสพติด จะต้องดำรงสภาพนี้ต่อเนื่อง

- หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดระดับต่างๆ มีผู้ค้า ผู้เสพในระดับต่างๆ จะต้องมีกลยุทธ์ ทำให้เป็นหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหาตามลำดับ เพื่อขยาย หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหาให้มากขึ้น

- หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดระดับรุนแรงมากหรือวิกฤติ จะต้องใช้กลยุทธ์ที่เพียงพอต่อการลดระดับปัญหาเสพติด ไปจนถึงระดับที่ไม่มีปัญหาอีกต่อไป

กลยุทธ์การลดสภาพปัญหาเสพติด ตามลำดับดังกล่าว จะเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการกำหนดทิศทางการควบคุมพื้นที่ปฏิบัติการ หากสามารถดำเนินการได้โดยลำดับ จะเป็นข้อบ่งชี้ว่า สามารถควบคุมพื้นที่ได้มากขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากพื้นที่ที่มีปัญหา ขยายตัวมากขึ้น ย่อมบ่งชี้ว่า มีการสูญเสียระดับการควบคุมพื้นที่ไปแล้ว

ดังนั้น ในทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระดับอำเภอ/เขต ซึ่งเป็นพื้นที่ปฏิบัติการ จะต้องวางกลยุทธ์ ขั้นตอนมาตรการเพื่อควบคุมพื้นที่ให้ได้ ไม่ให้ฝ่ายที่ก่อปัญหาเสพติด ขยายขอบเขตเป็นอันขาด

ประการที่ ๕ ให้ทุกอำเภอ/เขต (ศป.ปส.อ./ข.) ในฐานะที่เป็นหน่วยควบคุมพื้นที่ปฏิบัติการมากที่สุด จัดทำแผนปฏิบัติการควบคุมพื้นที่ปัญหาเสพติด ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ ตามหลักเกณฑ์ระดับหมู่บ้าน/ชุมชน กรอบเป้าหมาย ตัวชี้วัด การยึดผลลัพธ์ ฯลฯ ตามที่กำหนด

โดยกำหนดแผนปฏิบัติ แบ่งเป็น ๖ ระยะตามกรอบระยะเวลาใหญ่ ในแต่ละระยะ แต่ละอำเภอ/เขต จะต้องกำหนดเป้าหมายควบคุมพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ว่าจะดำเนินการเท่าไร และเป็นระดับปัญหาระดับใดบ้าง จะใช้กลไกปฏิบัติการใด ทั้งภายนอกหรือภายในพื้นที่ ทรัพยากรที่ต้องใช้ ฯลฯ โดยให้เป็นไปตามแบบฟอร์มที่ ศอ.ปส. กำหนด โดยให้เน้นการควบคุมพื้นที่ตามกรอบความคิดของแผนประจักษ์ฯ เป็นหลัก ซึ่งเป็นแผนแบบจากพื้นที่ขึ้นมา (bottom-up) หลังจากนั้น จังหวัด/กรุงเทพมหานคร ภาค และ ศอ.ปส. จะนำไปประมวลรวบรวมต่อไป และให้ใช้แผนปฏิบัตินี้เป็นเครื่องมือควบคุมของฝ่ายอำนวยการ

ประการที่ ๖ ในภาคปฏิบัติ ให้แต่ละอำเภอ/เขต กำหนดกลยุทธ์การปฏิบัติตามเป้าหมายแต่ละระยะ หรือในแต่ละเดือนว่าจะมุ่งไปที่พื้นที่ใด ใช้มาตรการ วิธีการหรือการดำเนินการที่เหมาะสมตามข้อเท็จจริงของพื้นที่ และประเภทปัญหา ซึ่งมีแนวทางกำหนดการควบคุมพื้นที่ ได้แก่

(๑) หมู่บ้าน/ชุมชน ที่ไม่มีปัญหายาเสพติด ต้องดำรงสถานะไม่ให้มียาเสพติดอีกต่อไป โดยสร้างเป็นหมู่บ้านป้องกันตามแนวทางที่กำหนด

(๒) หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดระดับต่างๆ เช่น เบาบาง หรือปานกลาง หรือรุนแรง รุนแรงมาก ให้แต่ละอำเภอ/เขต พิจารณาว่า ในแต่ละช่วงระยะ จะขยายงานไปยังพื้นที่แบบใด ก่อน - หลัง เพื่อลดระดับของปัญหาลงตามลำดับ

(๓) หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาระดับรุนแรงมากหรือวิกฤติ ให้จังหวัด/กรุงเทพมหานคร และอำเภอ/เขต พิจารณาว่า จะสามารถแก้ไขปัญหาก็หรือไม่ หรือจำเป็นต้องขอกำลังจากภายนอกมาเสริมการดำเนินงาน ในระยะหนึ่งจนกว่าจะสามารถบั่นทอนโครงสร้างการค้าในพื้นที่ได้

การจัดลำดับการดำเนินงานในหมู่บ้าน/ชุมชน แต่ละประเภท อยู่ที่แต่ละอำเภอ/เขต พิจารณาตามความเหมาะสม

ประการที่ ๗ การปฏิบัติในหมู่บ้าน/ชุมชนแต่ละประเภท จะใช้มาตรการ วิธีการแบบใด ต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของพื้นที่เป็นสำคัญ ตามหลักการ "ต่างพื้นที่ ต่างกลยุทธ์" ไม่ควรใช้มาตรการ วิธีการเหมือนกัน ในสภาพที่แตกต่างกัน เช่น

(๑) ในหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด จากข้อมูลที่ปรากฏ อาจจะไม่มีความจำเป็นต้องใช้กระบวนการ ๙ ขั้นตอนของการดำเนินงาน ควรใช้วิธีการอื่นตามความเหมาะสม เช่น การตรวจสอบข้อมูล การใช้ผู้นำในหมู่บ้าน/ชุมชน ให้แสดงบทบาทของการเฝ้าระวังยาเสพติด

(๒) ในหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาโดยทั่วไป พิจารณาใช้กระบวนการ ๙ ขั้นตอนของการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน ควรดำเนินงานอย่างมีคุณภาพ ตอบข้อมูลในแต่ละขั้นตอนได้ ไม่ควรเน้นปริมาณ

(๓) ในหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาในบางพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหายาเสพติดรุนแรงหรือวิกฤติ การใช้กระบวนการ ๙ ขั้นตอน การดำเนินงานตั้งแต่ขั้นตอนแรก อาจไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะกลุ่มการค้ายังมีบทบาทในพื้นที่ ชุมชนมีความต้องการให้เร่งปราบปรามเพื่อทำลายโครงสร้างการค้าในพื้นที่นั้น ก่อนขั้นตอนอื่นๆ จะเริ่มดำเนินการ ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องของเงื่อนไขของพื้นที่ ดังนั้น มาตรการปราบปราม จึงเป็นขั้นตอนแรก ก่อนขั้นตอนอื่นๆ ทำให้ชุมชนเกิดความเชื่อมั่น

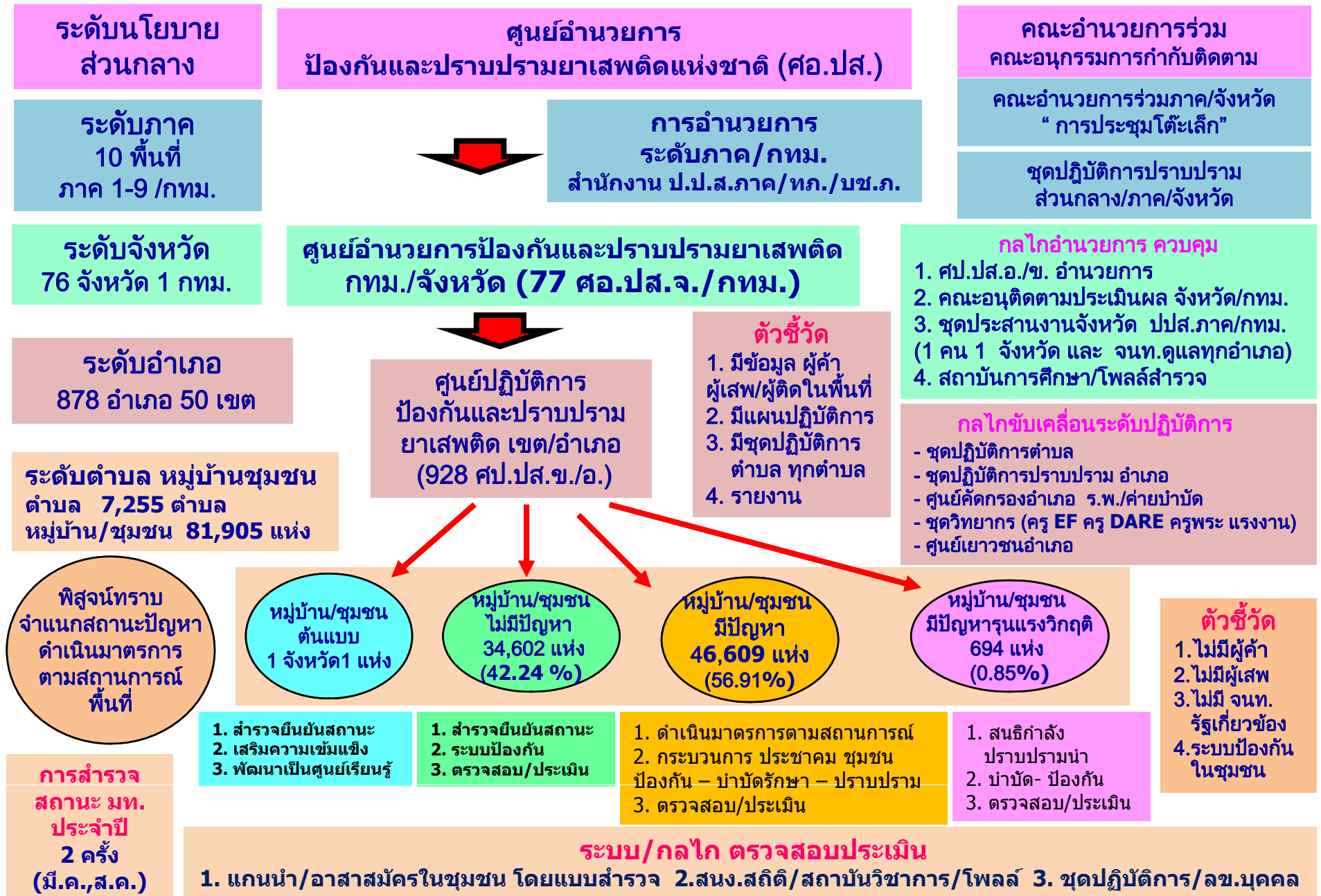
ประการที่ ๘ การใช้มาตรการกดดันพื้นที่ด้วยการปราบปราม ทั้งในขอบเขต ระดับอำเภอ/เขต ระดับ จังหวัด/กรุงเทพมหานคร ระดับภาค และประเทศ ถือเป็นมาตรการที่จะต้องปฏิบัติ เพื่อเรียกความเชื่อมั่นให้กับ ชุมชนต่อนโยบายของรัฐบาล และ คสช. ซึ่งในระยะที่ ๒ ในขอบเขตทั่วประเทศ ควรจะเน้น การปราบปรามเป็นการ เร่งด่วน กำหนดเป้าหมายไปที่นักค้าในหมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งถือเป็นตัวกระจายยาเสพติดให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน โดยตรง หากดำเนินการต่อผู้ค้าในชุมชนได้ จะส่งผลต่อการแพร่ระบาดในพื้นที่ได้

ประการที่ ๙ ปรับระบบการรายงานที่มุ่งเน้นการบรรลุผลลัพธ์ในแต่ละหมู่บ้าน/ชุมชน ส่วนกระบวนการ/ ขั้นตอนการทำงาน ถือเป็นวิธีปฏิบัติ ซึ่งจะใช้วิธีการใดขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรายงานผลว่า แต่ละหมู่บ้าน/ชุมชนสามารถดำเนินการอย่างไร แต่ละอำเภอ/เขต สามารถควบคุมพื้นที่ได้มากน้อยเพียงใด จำนวน หมู่บ้าน/ชุมชนที่สามารถสร้างระบบป้องกันควบคุมได้แล้ว อยู่ระหว่างการดำเนินการ และมีปัญหาค่อนข้างมาก จำเป็นต้องระดมสรรพกำลังทุกอำเภอ/เขต จะต้องมีการรายงานสภาพในลักษณะนี้ ซึ่งจะทำให้อำเภอ/เขต จังหวัด/ กรุงเทพมหานคร ภาค และภาพรวมของประเทศ สามารถทราบสถานะที่เป็นจริงได้

ประการที่ ๑๐ การตรวจสอบเพื่อวัดคุณภาพผลสำเร็จของการทำงานเป็นเรื่องสำคัญ โดยให้ยึดถือ ความถูกต้องเป็นสำคัญ เพราะความถูกต้องของข้อมูล จะทำให้การวัดผลการทำงานได้อย่างถูกต้อง ทุกระดับ ควรมอบหมายให้ระบบการตรวจคุณภาพข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อการประเมินผลที่ดี วางแผนการทำงานต่อไปได้

หลักการนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการแก้ไขปัญหาเสพติด ได้ในทุกระดับ ทั้ง อำเภอ/เขต จังหวัด/ กรุงเทพมหานคร ภาค และประเทศ ภายใต้ขอบเขตความรับผิดชอบ

โครงสร้าง ระบบ กลไก การอำนวยการ แผนประชารัฐ ร่วมใจ สร้างหมู่บ้านชุมชน มั่นคง ปลอดภัยยาเสพติด พ.ศ.2559-2560

บทบาท : จังหวัดอำนวยความสะดวก สนับสนุน
อำเภอ ตรวจสอบ

ผังการควบคุมพื้นที่ในระดับอำเภอ

